

Motion till riksdagen 2006/07: MJ254

av **Jörgen Johansson och Staffan Danielsson (c)**

Rovdjurspolitik med ansvar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ingen art ohämmat ska få växa på andra arters bekostnad så att den biologiska mångfalden utarmas.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillåta en friare jakt på rovdjur när artkoncentrationen är för hög.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om det akuta behovet av en översyn av gällande rovdjurspolitiska mål.

Motivering

Svensk rovdjurspolitik har prioriterat utvecklingen av numerären rovdjur utan hänsyn till omgivande effekter. Följden har blivit att många län har en överrepresentation av någon rovdjursart som ohämmat skövlat andra arter. Företeelsen är inte en ansvarsfull rovdjurspolitik utan följden blir i stället motsättning mellan olika befolkningsgrupper vilket knappast gagnar vare sig inställningen till rovdjur eller efterlevnaden av lagar.

Staten har framkallat en destruktiv samhällssyn, vilket är förödande för de mål man säger sig vilja uppnå. Som exempel på en ohämmad rovdjurstillväxt kan lodjurstammens tillväxt i Mälardalen nämnas. Lo är ett skogslevande djur men har under senare år också börjat uppträda i mer slättbygd bl.a. beroende på brist på föda i skogstrakten. Det nationella målet om 300 föryngringar per år motsvarar ett totalt antal om 1 500 individer. Dessa har ingen jämn spridning över landet i dag. I vissa län har koncentrationen av lo blivit så påtaglig att stora delar av övrig fauna fått ge vika. Det är i det sammanhanget stötande att notera att staten, via länsstyrelserna, framhåller att det egna länet får tåla en högre täthet av lodjur. Synsättet visar att sammanvägning mellan natur-

Fel! Okänt namn på

vårdsintressen och myndigheter saknas. När en situation uppstår där en art förökar sig på andra arters bekostnad måste samhället vidta åtgärder för att garantera den biologiska mångfalden. Nuvarande förfaringssätt saknar acceptans hos alla naturvårdande intressen och skapar, på ett onödigt sätt, en motsättning mellan myndigheter och naturvårdsintresserade människor. När koncentration av rovdjur sker inom ett län måste en friare jakt bedrivas. Detta bör ges regeringen till känna.

Jakt ska bedrivas under kontrollerad form. Jakt måste dock tillåtas för att återskapa såväl vilt i våra marker som för att återge myndighetsbeslut den legalitet de erfordrar. Grundläggande för synsättet är alla arters berättigande och därmed principen om att ingen art ohämmat ska få utvecklas på andra arters bekostnad och därmed utarma den biologiska mångfalden. Detta bör ges regeringen till känna.

Utvecklingen av rovdjur i våra marker har skett på ett häpnadsveckande sätt. Samhället har med skygglappar för ögonen accepterat övergrepp på andra arter och de naturvårdsintressen som finns i landet. Stor skada är skedd, men det som går att reparera måste också repareras. Få är de som inte accepterar en rik fauna i vårt land. Hur en sådan ska förvaltas bör läggas fast i en aktiv och långsiktigt hållbar rovdjurspolitik. Nuvarande inriktning med delmål och acceptans av koncentrationer av rovdjur är en felaktig politik och saknar helt förankring i samhället. En omprövning av gällande rovdjurspolitik bör därför ske skyndsamt. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 24 oktober 2006

Jörgen Johansson (c)

Staffan Danielsson (c)